

РЕШЕНИЕ

№ 5862

гр. София, 20.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Адриан Янев

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **11459** по описа за **2024** година докладвано от съдия Адриан Янев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на заместник – директора на ТД на НАП – С., с която се обжалва решение от 11.10.2024 г., постановено по НАХД № 5272 по описа за 2024 г. на Софийски районен съд /СРС/, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № 696075-F696900/17.03.2023 г.

В жалбата са наведени аргументи за незаконосъобразност на оспореното съдебно решение. Счита за неправилен извода на съда, че прехвърлянето на собствеността върху соларните панели е станало с доставката им и на тази дата е настъпило данъчното събитие по смисъла на чл. 25, ал. 2 вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗЗДС. Сочи, че съгласно представения договор за поръчка собствеността върху соларните панели остава за продавача, на риск и за сметка на купувача, докато купувачът не плати изцяло, предвид което моментът на доставка на стоките е неотносим към случая. Моли съда да отмени обжалвания съдебен акт като потвърди изцяло НП. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Ответникът - „Бъфало Солар Фасилити” ООД оспорва касационната жалба. Претендира адвокатски хонорар.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава становище за основателност на жалбата.

Административен съд - София-град, XXI касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбите доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл. 211, ал. 1 от АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Въз основа на събраните в хода на съдебното производство доказателства, районният съд е установил от фактическа страна, че между датското дружество „Д. С. Д. АПС“ /продавач/ и „Бъфало Солар Фасилити“ ООД /купувач/ бил сключен договор за поръчка, съгласно който първото дружество следвало да достави в България и прехвърли на второто собствеността върху соларни панели. Плащанията на купуната цена /1 031 360,08 евро/ били извършени по банков път на няколко пъти – последното и окончателно плащане било на 24.06.2022 г. На 29.06.2022 г. за извършените плащания от датското дружество била издадена фактура № MM21Q401SVW062901. Стоката все още не била транспортирана и доставена на купувача в България. Соларните панели, предмет на договора, били доставени в България на 04.08.2022 г. На 01.10.2022 г. „Бъфало Солар Фасилити“ ООД издало протокол по чл. 117, ал. 1 ЗДДС, в който отразило извършената доставка, като цитирало издадената фактура № MM21Q401SVW062901, посочило данъчна основа от 2 017 165,15 лв. и начислило ДДС в размер на 403 433,03 лв., включило протокола в регистър „Дневник продажби“ за данъчен период октомври 2022 г. и включило размера на данъка в справка – декларация за ДДС за октомври 2022 г., която подало на 11.11.2022 г. в ТД на НАП – С.. На 30.11.2022 г. датското дружество изпратило по електронен път на „Бъфало Солар Фасилити“ ООД издадената фактура № MM21Q401SVW062901.

По възложена проверка, във връзка с депозирана от дружеството справка-декларация за прихващане или възстановяване на ДДС, били разгледани и документите по горепосочената доставка. Проверяващите приели, че данъкът е станал изискуем на датата на издаване на фактура № MM21Q401SVW062901 – 29.06.2022 г. и дружеството е следвало до 14.07.2022 г. да начисли данъка, като издаде протокол по чл. 117, ал. 1 ЗДДС, да посочи данъка на отделен ред, да го посочи в регистър „Дневник продажби“ за данъчен период юли 2022 г. и да го включи в справката – декларация за същия данъчен период, която следвало да се подаде до 15.08.2022 г., тъй като 14.08.2022 г. бил почивен ден. Счели, че „Бъфало Солар Фасилити“ ООД е сторило това със закъснение, тъй като начислило данъка през месец октомври и го включило в справката за този период, подадена през ноември 2022 г. Предвид тези констатации, проверяващите приели, че е налице нарушение на чл. 86, ал. 1 вр. чл. 84 ЗДДС, извършено на 16.08.2022 г., за което на дружеството бил съставен АУАН № F696900/20.02.2023 г. Въз основа на него е издадено процесното НП № 696075-F696900/17.03.2023 г., с което на „Бъфало Солар Фасилити“ ООД на основание чл. 180а, ал. 1 от ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 20 171,65 лв. за неначислен ДДС в размер на 40 3433,03 лв. по фактура № MM21Q401SVW062901.

Настоящият касационен състав, след като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от въззивния съд, намира,

че обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Същото е постановено при пълно изясняване на релевантните за случая обстоятелства и при правилно приложение на материалния закон. В тази връзка, доводите за незаконосъобразност на решението, изложени в касационната жалба са неоснователни.

За да отмени НП, въззивният съд е приел, че датата на извършване на вмененото нарушение е неправилно определена от административнонаказващия орган. Касационната инстанция споделя мотивите на СРС, че макар действително да е налице извършено от страна на дружеството нарушение, то не е осъществено на датата, визирана в НП - 16.08.2022 г., а на 15.10.2022 г. Посоченото несъответствие води до незаконосъобразност на процесното НП като издадено в противоречие с материалния закон и обуславя неговата отмяна.

Не е спорно по делото, че „Бъфало Солар Фасилити“ ООД е задължено лице по чл. 117 във вр. с чл. 86, ал. 1 от ЗДДС. Съгласно чл. 86, ал. 1, ал. 1 от ЗДДС регистрирано лице, за което данъкът е станал изискуем, е длъжно да го начисли, като издаде данъчен документ, в който посочи данъка на отделен ред; включи размера на данъка при определяне на резултата за съответния данъчен период в справка-декларацията по чл. 125 от ЗДДС за този данъчен период; посочи документа по т. 1 в дневника за продажбите за съответния данъчен период. Издаването на данъчния документ става по реда, визиран в чл. 117 ЗДДС - не по-късно от 15 дни от датата, на която данъкът е станал изискуем следва да се издаде протокол с нормативно определено съдържание. Срокът за подаване на справка-декларация, в която размерът на данъка следва да се включи, е посочен в чл. 125, ал. 5 - до 14-то число включително на месеца, следващ данъчния период, за който се отнася. С нейното подаване ще се изпълни и задължението по чл. 86, ал. 1 от ЗДДС. Тъй като в настоящия случай е налице вътреобщностно придобиване по смисъла на чл. 13, ал. 1 от ЗДДС, данъкът е изискуем от лицето, което извършва придобиването. В общия случай, данъкът става изискуем на датата на възникване на данъчното събитие /чл. 25, ал. 6, т. 1 от ЗДДС/ и съобразно чл. 86 от ЗДДС възниква задължение за регистрираното по закона лице да го начисли като издаде протокол по чл. 117, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, да посочи издадения протокол в регистър „Дневник продажби“ и включи размера на данъка при определяне на резултата в справка-декларация за съответния данъчен период. Що се отнася до изискуемостта на данъка при ВОП, нормата на чл. 63, ал. 3 от ЗДДС гласи, че същият става изискуем на 15-ден на месеца следващ месеца, през който е възникнало данъчното събитие съгласно ал. 1 и 2. Съответно данъчното събитие при ВОП възниква на датата, на която би възникнало данъчното събитие при доставка на територията на страната /така и решение № 5189 от 24.04.2024 г. по адм. д. № 11458/2023 г. на ВАС/.

От изложеното следва, че в случая от значение за своевременно начисляване на данъка са два отделни момента- кога е настъпило данъчното събитие и съответно кога данъкът е станал изискуем. В тази връзка чл. 25, ал. 2 ЗДДС сочи, че данъчното събитие възниква на датата, на която е прехвърлено правото на собственост върху стоката или друго вещно право, както и всяко друго право на разпореждане със стоката като собственик, или на датата, на която услугата е извършена. Видно от договора за поръчка, в същия не е изрично уговорено кога се прехвърля собствеността върху соларните панели. Предвид това, следва да се приеме, че собствеността е

прехвърлена с доставянето на стоките на купувача на територията на България и преминаването им в негово владение. За това говори и фактът, че вещта /в случая соларни панели/ не е индивидуално определена, съответно вещно-прехвърлителният ефект настъпва с предаване на вещта, в случая при нейното получаване от купувача на 04.08.2022 г. Именно на тази дата е настъпило данъчното събитие по смисъла на чл. 25, ал. 2 във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗДДС, както правилно е посочил и въззивният съд. В този смисъл е и решение № 2496 от 20.02.2013 г. по адм. д. № 6270/2012 г. на ВАС, съгласно което данъчното събитие настъпва на датата на фактическото предоставяне на стоката.

В допълнение, аналогичните разпоредби на ал. 3 на чл. 51 от ЗДДС, касаещ ВОД и чл. 63 от ЗДДС, регулиращ ВОП, уреждат изискуемостта на данъка, която настъпва винаги след данъчното събитие. Както беше посочено, данъчното събитие е настъпило на 04.08.2022 г. с доставянето на стоката на купувача. Следователно, АНО неправилно се е позовал на ал. 4 на чл. 63 от закона, която предвижда, че данъкът става изискуем на датата на издаване на фактурата, когато тя е издадена преди 15-ия ден на месеца, следващ месеца, през който е настъпило данъчното събитие. В случая, с оглед на това, че фактура № MM21Q401SVW062901 от 29.06.2022 г. е била издадена за авансово плащане, окончателно извършено на 24.06.2022 г., приложение намира разпоредбата на чл. 63, ал. 5 от ЗДДС, съгласно която ал. 4 не се прилага, когато фактурата или документът, удостоверяващ придобиването на ново превозно средство, са издадени във връзка с направено плащане преди датата на възникване на данъчното събитие.

Настоящият съдебен състав намира за неоснователни и възраженията на касатора, че в договора за поръчка изрично е уредено към кой момент се прехвърля собствеността. Цитираните в касационната жалба т. 6.3 /Специални условия/, съгласно която собствеността върху соларните панели остава на Продавача, на риск и за сметка на Купувача, докато Купувачът не плати изцяло и т. 6.1 - при доставката преминава единствено рискът от загуба и повреда, касаят съвсем различна хипотеза. Посочените клаузи са въведени в защита на продавача в случай на неизпълнение, каквото в настоящия казус не е налице.

В заключение, правилно СРС е определил датата на данъчното събитие - 04.08.2022 г., съответно кога данъкът е станал изискуем - 15.09.2022 г. като дружеството е следвало да впише същия в протокола по чл. 117 от ЗДДС до 30.09.2022 г. „Бъфало Солар Фасилити“ ООД е издало протокола за тази доставка на 01.10.2022 г., с един ден закъснение, поради което действително е налице административно нарушение. Същевременно обаче, административният орган погрешно е определил датата на извършване на нарушението, предвид което издаденото НП противоречи на процесуалните правила за точно описание на нарушението и следва да бъде отменено.

Според изхода от спора и на основание чл. 63д ал. 1 ЗАНН следва да се присъдят направените разноски от ответника за касационната инстанция. По делото са представени доказателства (фактура и платежно нареждане), от които е видно, че ответникът е направил разноски в размер на 2700 лева за адвокатски хонорар.

Неоснователно е възражението за прекомерност на адвокатския хонорар, тъй като съгласно чл. 18, ал. 2 от Наредбата за минималните адвокатски хонорар (Наредбата) е предвидено, че възнаграждението се определя по реда на чл. 7, ал. 2 върху стойността на всяка наложена глоба, санкция и/или обезщетение. В случая е наложена имуществена санкция в размер на 20 171,65 лева, при което приложение намира

разпоредбата на чл. 7, ал. 2, т. 3 от Наредбата, според която възнаграждението се определя по следния начин: при интерес от 10 000 до 25 000 лв. – 1 300 лв. плюс 9 % за горницата над 10 000 лв. Съобразявайки тази норма, възнаграждение е в размер 2215,39 лева, но адвокатът е регистриран по ДСС, при което съобразявайки § 2а от ДР на Наредбата, следва извод, че дължимото минимално възнаграждение е 2 658,47 лева. В случая се претендира възнаграждение с 41,53 лева, при което съдът намира, че не се касае за прекомерен размер на адвокатския хонорар, съобразявайки правната сложност на делото, изискващо прилагането на редица норми по ЗДДС. Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН Административен съд София-град, XXI касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3730/15.08.2024 г., постановено по АНД № 10104/2023 г. по описа на СРС, НО, 21-и състав.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на „Бъфало Солар Фасилити“ ООД сумата в размер на 2700 лева, представляваща направени разноски в касационното производство.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.